

پوستر میلاد ششمین نور هدایت،

مدرسه علمیه حضرت صدیقه فاطمه (سلام الله علیها) . واحد پژوهش . مهر ۱۴۰۱

ششمین کوکب درخشان آسمان امامت

امام صادق (علیه السلام): اذا اضعيف البلاء الى البلاء كان من البلاء عافیه. (چون بلا بر بلا فزاید نشانه رهایی از بلا باشد).

القاب امام

۱۷ ربیع الاول ۸۳ (قمری)، مدینه

ولادت

دارای فضیلت و برتری از جهات مختلف

فاضل

۲۵ شوال ۱۴۸ (قمری)، مدینه

شهادت

به معنی ثابت و پایدار، قیام کننده، برپا و استوار

قائم

حمیده البربریه

همسر

به معنی پاک از هر پلیدی

طاهر

موسی کاظم، اسماعیل، عبدالله، اسماء، فاطمه و...

فرزندان

کسی که از عیب ها منزّه و دور و برکنار است

کامل

محمد باقر (پدر)، ام فروه (مادر)

والدین

بردبار، متحمل، مقاوم، در برابر دشواری ها، استوار و پایدار

صابر

میلاد امام جعفر صادق علیه السلام
گرامی باد

منابع: Hawzah.net- hawzahnews.com

Wikifeqh.ir- wiki.ahlolbait.com

چرا به مذهب شیعه، مذهب جعفری میگویند

از مذهب شیعه به ((**مذهب جعفری**)) نیز تعبیر می شود و علت آن این است که در فاصله انقراض امویان و قدرت یافتن عباسیان و نیز در دوران شکل گیری سلسله اخیر، امام صادق (علیه السلام) امکان و فرصت آن را یافت که به گسترش علم و رونق احکام الهی بپردازد و طالبان علم از جای جای جهان اسلام به مدینه هجرت کرده و در حوزه درس او گرد آمدند و در روزگار شکوفایی علم، مذهب اهل بیت بدو منسوب شد. چرا که هر شیوه ای را امام می پسندید و هر نظری که او تایید می کرد لاجرم به او نسبت داده می شد و گفته می شد (مذهب جعفر صادق (علیه السلام)).

در دوران یاد شده خانه امام صادق (علیه السلام) دانشگاهی بود که به حضور عالمان بزرگ در حدیث، تفسیر، حکمت و کلام و ... زینت یافته بود و در حوزه درسی وی غالباً دو هزار تن و گاه چهار هزار نفر شرکت می کردند.

با مطالبی که بیان گردید این مطلب با قطع و یقین ثابت میگردد که تشیع توسط خود رسول خدا (صلی الله علیه و آله) پایه گذاری گردیده است. بنابراین غیر از رسول خدا هیچ کسی در هیچ زمان دیگری موسس مذهب تشیع نمی تواند باشد و اینکه برخی می گویند تشیع در زمان صفویان تاسیس شده است یا عبدالله بن سبأ آن را به وجود آورده و یا حتی اینکه امام صادق (علیه السلام) **موسس** مذهب شیعه است، مخالف با واقعیت است..

بعضی از شاگردان نامی آن بزرگوار عبارتند از: هشام بن حکم و مومن طاق و محمد بن مسلم و زراره بن اعین و ... که هر یک چهره های درخشانی از تربیت شدگان مکتب آن حضرت اند. حرکت علمی او آن سان گسترش یافت که سراسر مناطق اسلامی را در بر گرفت و مردم از علم او سخن ها می گفتند و شهرتش در همه شهرها و دیارها پیچیده بود.

کاری که امام صادق انجام دادند و در طول حیات پربارشان بزرگ ترین مذهب فقهی را بنا نهادند. تکیه اصلی او بیان اندیشه اسلام بود.

بخش مهمی از احادیث و علوم قرآنی را بر اساس شیوه علمی عرضه کردند و حد فاصل فرقه های گوناگون را برشمردند و نشان دادند که کدام فرقه تا کجا درست و استوار سخن می گوید و در کجا راه باطل را می پیماید.

ایشان مکتب شیعه را که همان اسلام راستین است معرفی کردند.

۱۴ نکته برای زندگی از امام صادق (علیه السلام)

الف: رابطه انسان با خدا

۱. عاقبت نیکو و عاقبت خواهی از پروردگار ۲. کوشش فراوان برای فرمان بردن از خدا و بندگی او

۳. اهتمام زیاد به دعا ۴. ولایت پذیری خدا و رسول خدا و مؤمنان و تبری جستن از دشمنان آنها ۵. رضایت داشتن از آن چه خدا ساخته و خواسته است

۶. اهتمام به حفظ آن چه از رسول خدا و ائمه اهل بیت او باقی مانده است. ۷. توجه به این که هیچ کس جز خدا غنی کننده انسان نیست.

۸. دوری جستن از بازداشتن (حسب) حقوق الهی. ۹. توجه به این نکته که اسلام یعنی تسلیم در برابر حق ۱۰. اهتمام به ذکر خدا در ساعات مختلف روز و شب

۱۱. دوری جستن از معصیت و گردن فرازی کردن در برابر خداوند ۱۲. کوشش برای برخورداری از شفاعت کنندگان از طریق به دست آوردن رضای خدا

ب: ارتباط انسان با دیگران

۱. خوش رفتاری با مردم ۲. قرار دادن حب و بغضها بر اساس معیارهای خداپسندانه ۳. کمک به مسلمانان مظلوم

۴. حفظ آرامش و وقار ۵. پیروی کردن از هدایت و وقار و آرامش و حلم و خشوع و تقوا و راستگویی و وفای به عهد صالحان

۶. دقت در مرزبندی های اعتقادی و اجتماعی و دقت در این که انسان در شمار اهل باطل قرار نگیرد. ۷. مهرورزی به مستمندان و دوری جستن از خوار شمردن و تکبر ورزیدن

به آنها ۸. دوری جستن از در تنگنا قرار دادن برادران مسلمان ۹. دوری جستن از بغی و تعدی به حقوق دیگران

۱۰. دوری جستن از فخرفروشی و خودبزرگ بینی ۱۱. پرهیز از قرار دادن خدا و امام و دین در معرض دشمنیهای اهل باطل

۱۲. شکیبایی ورزیدن در برابر مشکلاتی که دشمنان در برابر پای بندی به حق ایجاد می کنند ۱۳. دوری جستن از آن چه خداوند ما را از آن برحذر داشته است.

ج: رابطه انسان با خود

۱. اطاعت از خدا برای احسان به نفس ۲. نیکی کردن به جسم و جان خود ۳. حفظ حیاء و دوری جستن از هر آن چه صالحان پیش از ما از آنها دوری جسته اند

۴. پروا پیشگی و رعایت تقوی، دوری جستن از آن چه خداوند ما را از آن برحذر داشته است..